

Londýn 2016

Snad všichni jsme se ve čtvrtek ráno probouzeli s úsměvem na tváři a s cestovní horečkou. Někteří ještě ráno dobalovali, jiní počítali s nedočkáním každou sekundu do odjezdu. Čekala nás sice celodenní cesta autobusem, ale tím si nikdo nenechal pokazit radost.

Nikdo nechtěl propásnout svou šanci na cestu do jednoho z nejslavnějších měst světa a tak se nám všem podařilo dorazit na autobusové nádraží včas a se vším všudy. Každý si pak našel svého partnera do autobusu a cesta mohla započnout. Je na místě říct, že si cestu z velké části ani nepamatuji, jelikož se obešla bez komplikací a plynulá jízda autobusu nás brzy ukolébala k spánku. Probudili jsme se až před Eurotunelem, kde jsme si tak jako všichni ostatní spouštěcí prošli prohlídkou zavazadel. Do Erotunelu už nás ani nenapadlo zaspát, jelikož jsme si ho rozhodně nechtěli nechat ujít. Pak už následovala jen dvouhodinová cesta Anglií, při které jsme s ohromením zírali na architekturu britských domků.

Na Victoria Station jsme dorazili před polednem a hned po pár krocích na metro, kde jsme si po eskalátorech mohli nechat jen zdát, se každý těšil na hotel, kde se konečně zbaví svého těžkého kufru. Ale vytáhnout své kufry do druhého patra také nebyl zrovna nejlehčí úkol. Na pokoji jsme však byli rádi, že se můžeme převléci do čistého oblečení a vyrazit do města.

První den v Londýně jsme navštívili jeho městskou část Greenwich a její vrchol, na kterém stojí The Royal observatory. Měli jsme tedy výhled na velkou část města a únavu, která nás doprovázela celý den, nahradilo nadšení a touha po novém dobrodružství. Zájemci se pak šli podívat do The National Marine museum, jiným stačilo jen bloumat se uličkami, které lemovaly staré domky s dřevěným, zdobeným obložením. Dokonce ani metro se neobešlo bez údivu na našich tvářích. Po vyslechnutí slavné věty „Mind the gap between the train and the platform“ na naší konečné stanici jsme se vydali zpět na hotel. I přes to, že večerka byla v deset hodin, už o půl deváté bylo na pokojích ticho a v deset se hotelem linulo jen tiché pochupování.

Další den byl o poznání náročnější, jelikož nás nečekalo žádné metro, jen dlouhá chůze po svých. Cesta vedla přes Hyde park do Kenstington gardens, kde jsme potkali sochu královny Viktorie a Kensington palace. Další zastávka se konala u Albert memorial a dále vedla k Buckingham palace, kde se zrovna konalo střídání stráží. Bohužel kvůli vysokému počtu lidí, jsme jej viděli jen z dálky, přesto to však byl zajímavý zážitek. Samozřejmě jsme se museli jít podívat i na nejstarší obchodní dům na světě, a to Harrods. Nechyběl také Trafalgar square ani Covent gardens, kde někteří z nás ochutnali Jacket potatoes, tradiční britské jídlo. Pak nás čekalo ještě Picadilly circus, na kterém naše společná cesta končila. Někteří se vrátili do muzeí, která jsme potkali po cestě. Jako například Victoria and Albert museum nebo National science museum. Mnoho z nás se však rozhodlo navštívit Oxford street a utratit zde své úspory za suvenýry, oblečení a tak dále. Zbyl pak čas i na prohlídku Harrods zevnitř, kde však nějaké velké nákupy nehrozily.

V neděli jsme vyrazili podél Grand Union Canal do Camden Town Market, který ani zdaleka nepřipomínal trh v Česku. Kamenné obchody byly tematicky zdobené a ve stáncích se dalo koupit snad vše přes jídlo a oblečení, až po gramofonové desky. Viděli jsme zde také dok a to zrovna při práci. Naše cesta pak pokračovala do British museum, kde jsme strávili také pár hodin. Zájemci se pak jeli podívat na Tower bridge nebo na nádraží Kingscross, kde se nachází nástupiště 9 a tři čtvrtě i s autorizovaným obchodem Harryho Pottera. Tam jsme si koupili dokonce lístky na vlak do Bradavic a fantazírovali o tom, že letos už do své třídy na gymnáziu nenastoupíme.

V pondělí jsme navštívili Westminster Abbey, které nás uchvátilo svou gotickou architekturou. Dále nás čekala cesta kolem Big Ben a po druhé straně Temže kolem London eye až k The Globe,

shakespearovskému divadlu. Zde jsme se rozdělili a někteří vyrazili do Toweru, podívat se na korunovační klenoty. Jiní pokračovali až k Saint Paul cathedral. Tam se naše cesty rozdělily.

Úterý byl v naší režii a tak každý už předem plánoval, co vše musí stihnout. Někteří se vraceli na místa, která je zaujala, jiní procházeli zbylá muzea. Někteří však strávili své odpoledne s unavenými chodidly v jezeře Serpentine vedle Hyde parku a kochali se výhledem. Samozřejmě, že jsme nezapomněli ani nakouknout do tradičních „pubů“ (jen nakouknout!).

Ve středu každý vymýšlel způsob jak zavřít po okraj plný kufr. Většina z nás ale cestovala s další taškou, jelikož to bylo nemožné. Rozloučili jsme se s Ms. Flannery, naší domácí, a vyrazili na Victoria. Autobus odjížděl před polednem a během pár hodin se v něm rozhostilo ticho, protože na každého z nás padla únava.

Další den odpoledne jsme dorazili zpět do Frýdku-Místku a každý už se těšil na svou pohodlnou postel.

Po Londýně se nám však bude stýskat ještě dlouho a mnoho z nás již zvažuje návrat.

Myslím, že budu mluvit všem z duše, když poděkuji našim profesorkám paní Vrublové a paní Lasotové za skvěle naplánovaný program a každodenní starost. Bez nich bychom možná ještě teď bloumali metrem.

Kateřina Špoková 6.B